

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 177/2014-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. mája 2014 predbežne prerokoval sťažnosť P. F., zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Gavalcom, Advokátska kancelária, Teodora Tekela 23, Trnava, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 8 ods. 2 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3 Tos 212/2013 z 19. decembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. F. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. marca 2014 doručená sťažnosť P. F. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 8 ods. 2 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dohovor“ uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Tos 212/2013 z 19. decembra 2013 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva:

„Uznesením Okresného súdu Skalica č. k. 4T/38/2013-336 zo dňa 29.10.2013 bola obhajcovi sťažovateľky uložená poriadková pokuta 500 Eur z dôvodu, že nevyhovel výzve, aby odôvodnil odvolanie sťažovateľky.

Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 3Tos/212/2013 zo dňa 19.12.2013 zamietol odvolanie obhajcu sťažovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Skalica č.k. 4T/38/2013-336 zo dňa 29.10.2013...

Podľa názoru sťažovateľky porušil Krajský súd v Trnave pri svojom rozhodovaní v predmetnej veci článok 50 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a donucuje ju nepriamo cez obhajcu k výpovedi, čím obchádza zákon a takto sťažovateľku pozbavuje jej ústavného práva odoprieť výpoveď.

Zároveň... porušil Krajský súd... 50 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, pretože núti sťažovateľku, aby jej obhajca viedol jej obhajobu v rozpore s jej predstavami a pokynmi.

... obhajca odvolanie nepodáva sám, ale len v mene obvineného.

Hrozba poriadkovej pokuty a jej ukladanie je v zásadnom rozpore s ústavným právom obvineného odoprieť výpoveď, je nútením k výpovedi priamo v odôvodnení odvolania, čo je neprípustné.

Výklad ustanovenia § 311 ods. 1 Tr. por., že obhajca je iná osoba z pohľadu realizovania práv obvineného než obvinený, je neprípustný, nelogický a v rozpore so základnými zásadami trestného konania.

Ustanovenie § 311 ods. 2 a 3 Tr. por. nemožno vnímať izolovane od ostatných ustanovení zaručujúcich práva obvineného v trestnom konaní a od samotného účelu trestného konania.

Sťažovateľka tvrdí, že z procesného hľadiska platí, že odvolanie akoby podala sama a podľa § 311 ods. 3, posl. veta Tr. por. nemôže súd postupovať podľa § 70 Tr. por. a nútiť ju vyjadriť sa v odvolaní ani tak, že k tomu núti obhajcu a teda takto nepriamo aj ju, je to v rozpore s článkom 50 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky.

Sťažovateľka nechce, aby jej odvolanie obhajca odôvodňoval, chce využiť právo odoprieť výpoveď.

Ustanovenie § 311 ods. 2 Tr. por. vo vzťahu k povinnosti obhajcu odôvodniť odvolanie sa podľa názoru sťažovateľky vzťahuje iba na situácie, keď obhajca podáva odvolanie proti vôli obvineného (§ 44 ods. 3 Tr. por.), čo nebol a nie je prípad sťažovateľky.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Konaním Krajského súdu v Trnave v trestnej veci sťažovateľky vedenej na Krajskom súde v Trnave pod č.k. 3Tos/212/2013 v súvislosti s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 3Tos/212/2013 zo dňa 19.12.2013, došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľky odoprieť výpoveď podľa článku 50 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a práva na obhajobu podľa článku 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, tiež jej ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a k porušeniu ústavného práva na spravodlivé súdne konanie (aj porušenie článku čl. 8 ods. 2 a 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a najmä článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyhlásený pod č. 209/1992 Zb.).

Uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 3Tos/212/2013 zo dňa 19.12.2013 sa zrušuje.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 a 4 ústavy, čl. 8 ods. 2 a čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu. Uznesením Okresného súdu Skalica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 T 38/2013 z 19. decembra 2013 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) bola obhajcovi sťažovateľky JUDr. Jurajovi Gavalcovi (ďalej len „obhajca sťažovateľky“) v trestnom konaní uložená poriadková pokuta z dôvodu, že napriek opakovanej výzve okresného súdu v zmysle § 311 ods. 2 Trestného poriadku neodôvodnil odvolanie, ktoré podal proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 4 T 38/2013 zo 17. marca 2013 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“). Krajský súd napadnutým uznesením sťažnosť obhajcu sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu zamietol.

Krajský súd napadnutým uznesením uložil poriadkovú pokutu obhajcovi sťažovateľky pre nesplnenie povinnosti, ktorá mu vyplýva z Trestného poriadku. Vzhľadom na to, že poriadková pokuta bola uložená obhajcovi sťažovateľky, a nie samotnej sťažovateľke, sťažovateľka nie je osobou, ktorej označené základné a iné práva by mohli byť napadnutým uznesením krajského súdu dotknuté.

Pokiaľ sťažovateľka tvrdí, že hrozba uloženia poriadkovej pokuty a jej ukladanie obhajcovi obžalovanému za neodôvodnenie odvolania proti rozsudku okresného súdu je v rozpore s právom obvineného odmietnuť vypovedať, ústavný súd konštatuje, že toto tvrdenie je iba ničím neodôvodneným názorom sťažovateľky a ústavný súd sa s týmto názorom nestotožňuje.

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podala sťažovateľka, ktorá nie je aktívne vecne legitimovaná na jej podanie, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo bez právneho dôvodu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. mája 2014